

**Priročnik s smernicami
za policistke in
policiste o pravici do
obveščенosti, pravici do
dostopa do odvetnika
in pravici do brezplačne
pravne pomoči**

Vsebina

Namen priročnika	03
Pregled direktiv	04
Varstvo procesnih pravic: praktične smernice za policiste	08
1.1. Pravica do obveščenosti	09
1.1.1. Obvestilo o pravicah	10
1.1.2. Dobre prakse in priporočila	11
1.2. Pravica do dostopa do odvetnika	12
1.2.1. Dobre prakse in priporočila:	13
1.3. Pravica do brezplačne pravne pomoči	14
1.3.1. Dobre prakse in priporočila:	14
O projektu FULL-PROOF	15

NAMEN PRIROČNIKA

Ta priročnik je namenjen podpori policijskim uslužbencem pri njihovih vsakodnevnih stikih z osumljenimi ali obdolženimi osebami. Zagotavlja jasne in dostopne informacije ter odgovore na najpogostejša vprašanja, ki se pojavljajo v praksi, skupaj s smernicami in predlogi, ki temeljijo na uveljavljenih dobrih praksah, v zvezi s pravicami osumljenih ali obdolženih oseb, določenimi v Direktivi 2012/13/EU (pravica do obveščenosti), Direktivi 2013/48/EU (pravica do dostopa do odvetnika) in Direktivi (EU) 2016/1919 (pravica do brezplačne pravne pomoči).

Temelji na izhodišču, da dostop do jasnih, dostopnih in praktičnih informacij lahko prispeva k spoštovanju pravic, določenih v teh direktivah Evropske unije (EU).

Te direktive so del »**načrta za krepitev procesnih pravic**«, sprejetega leta 2009, katerega cilj je okrepiti procesne pravice osumljenih in obdolženih oseb v kazenskih postopkih. Načrt zajema tudi **pravico do tolmačenja in prevajanja, domnevo nedolžnosti ter pravico do navzočnosti na sojenju**, pa tudi **procesna jamstva za otroke, ki so osumljene ali obdolžene osebe**. Načrt je bil vključen v Stockholmski program EU, v okviru katerega je Evropski svet poudaril, da je varovanje pravic osumljenih in obdolženih oseb temeljna vrednota Unije ter bistvenega pomena za ohranjanje medsebojnega zaupanja med državami članicami.

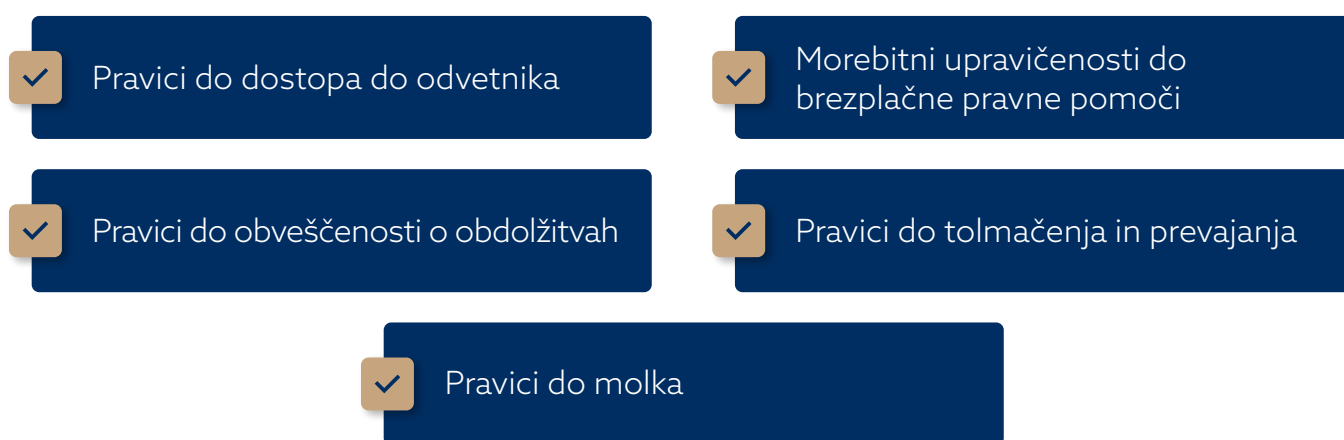
* Izrazi, uporabljeni v tem priročniku v moški slovnični obliki, se uporabljajo kot nevtralni in se nanašajo na osebe vseh spolov.

PREGLED DIREKTIV

Direktiva 2012/13/EU o pravici do obveščenosti v kazenskem postopku določa minimalna pravila za zagotovitev, da so osumljene ali obdolžene osebe nemudoma obveščene o: (i) svojih procesnih pravicah, (ii) razlogih za prijetje ali pridržanje ter (iii) svoji pravici do dostopa do gradiva zadeve po vsej Evropski uniji.

Kar zadeva procesne pravice, morajo biti osumljene ali obdolžene osebe nemudoma obveščene vsaj o naslednjem:

Poleg tega je treba ob prijetju ali pridržanju osumljeni ali obdolženi osebi izročiti pisno obvestilo o pravicah, sestavljeno v razumljivem in preprostem jeziku. Osebi mora biti omogočeno, da ga prebere ter da ga lahko obdrži pri sebi med odvzemom prostosti. Pisno obvestilo mora poleg zgoraj navedenih pravic vsebovati tudi:

- ✓ Pravico do dostopa do gradiva zadeve;
- ✓ Pravico do obvestila konzularnim organom in tretjim osebam;
- ✓ Pravico do nujne zdravniške pomoči;
- ✓ Največje možno število ur ali dni, v katerih je lahko osumljeni ali obdolženi osebi odvzeta prostost, preden je privedena pred sodni organ.

Vzorčna primera pisnega obvestila o pravicah v kazenskem postopku ter v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje sta navedena v Prilogi I in Prilogi II k [Direktivi](#).

Osumljene ali obdolžene osebe morajo biti prav tako dovolj podrobno obveščene o kaznivem dejanju, za katero so osumljene ali obdolžene, da lahko učinkovito uveljavljajo svojo pravico do obrambe in se zagotovi pošten postopek. Obveščene morajo biti tudi o razlogih za vsako prijetje ali pridržanje, vključno s konkretnim kaznivim dejanjem, ki se jim očita.

Nazadnje morajo imeti osumljene in obdolžene osebe (ter njihovi odvetniki) brezplačen dostop do bistvenega gradiva zadeve, ki je potrebno za izpodbijanje zakonitosti prijetja ali pridržanja, ter do vseh dokazov, vključno z razbremenilnimi dokazi, s katerimi razpolagajo pristojni organi.

Podrobnejši opis je na voljo v [priročniku organizacije Fair Trials o Direktivi o pravi do obveščenosti v kazenskem postopku](#). Kratek pregled ključnih vidikov Direktive 2012/13/EU je na voljo v poročilih Agencije Evropske unije za temeljne pravice (FRA) z naslovoma [»Pravice v praksi: dostop do odvetnika in procesne pravice v kazenskih postopkih ter postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje«](#) ter [»Pravice osumljenih in obdolženih oseb v EU: prevajanje, tolmačenje in obveščenaost«](#), ki vsebujeta tudi posebna poglavja o pravici do obveščenaosti. Pregled standardov, regionalnih izzivov in primerov obetavnih praks je na voljo tudi v poročilu projekta EU [»Od prava k praksi: krepitev procesnih pravic v policijskem pridržanju \(ProRPC\)«](#).

Direktiva 2013/48/EU o pravici do dostopa do odvetnika določa temeljne zahteve glede pravic osumljenih ali obdolženih oseb v kazenskih postopkih ter v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje. Uporablja se od trenutka, ko je oseba s strani pristojnih organov obveščena, da je osumljena ali obdolžena kaznivega dejanja, pa vse do zaključka kazenskega postopka.

Ta direktiva v veliki meri temelji na načelih in standardih, vzpostavljenih v sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice, zlasti v zadevi [Salduz proti Turčiji \(2008\)](#), v skladu s katero je dostop do odvetnika že od prvega policijskega zaslišanja temeljna zahteva poštenega sojenja, omejitve te pravice pa praviloma nepopravljivo posežejo v pravice obrambe.

Drugi odstavek 3. člena direktive določa, da imajo osumljene ali obdolžene osebe pravico do dostopa do odvetnika brez nepotrebnega odlašanja, in sicer najpozneje od prvega od naslednjih trenutkov:

Pred zaslišanjem s strani policije ali drugega organa kazenskega pregona oziroma pravosodnega organa

Ko pristojni organi izvajajo določena preiskovalna dejanja ali dejanja zbiranja dokazov

Po odvzemu prostosti

Ko oseba prejme poziv za zglasitev na sodišču, pristojnem za kazenske zadeve

Poleg tega je treba zagotoviti zaupno komunikacijo z odvetnikom, njegovo učinkovito udeležbo med zaslišanjem ter njegovo navzočnost pri ključnih preiskovalnih dejanjih. Direktiva določa tudi, da je treba v primeru, ko se status osebe iz priče spremeni v osumljeno osebo, zaslišanje nemudoma prekiniti, osebo pa obvestiti o njenih pravicah, vključno s pravico do dostopa do odvetnika.

V postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje direktiva zagotavlja pravico do dostopa do odvetnika v državi izvršitve naloga za prijetje ter možnost imenovanja odvetnika v državi izdaje.

V izjemnih okoliščinah so lahko dovoljene nekatere začasne omejitve, zlasti kadar obstaja »nujna potreba po preprečitvi resnih škodljivih posledic za življenje, svobodo ali telesno nedotakljivost v konkretnem primeru« za dejanske ali potencialne žrtve.

Direktiva prav tako dopušča, da se osumljene ali obdolžene osebe odpovejo pravici do dostopa do odvetnika, če je odpoved dana prostovoljno, poučeno in nedvoumno ter jo je mogoče kadar koli preklicati.

Za podrobnejšo razlago in kratek pregled glavnih določb te direktive si lahko ogledate naslednje gradivo: poročilo Agencije Evropske unije za temeljne pravice (FRA) z naslovom „**Pravice v praksi: dostop do odvetnika in procesne pravice v kazenskih postopkih in postopkih evropskega naloga za prijetje**“ ter **priročnik organizacije Fair Trials o Direktivi o dostopu do odvetnika**.

Direktiva (EU) 2016/1919 o pravici do brezplačne pravne pomoči določa skupne minimalne standarde glede dostopa do brezplačne pravne pomoči, financirane iz javnih sredstev, za osumljene ali obdolžene osebe ter zahtevane osebe v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje. Njen pomen je v zagotavljanju enakega dostopa do pravnega varstva ter varovanju pravice do poštenega sojenja.

Ta direktiva je tesno povezana z Direktivo 2013/48/EU o pravici do dostopa do odvetnika in je namenjena zagotavljanju te iste pravice prek javnega financiranja, torej financiranja pomoči odvetnika s strani države članice, s čimer omogoča uresničevanje pravice do dostopa do odvetnika ter zagotavlja njeno učinkovitost.

Uporablja se za osumljene ali obdolžene osebe v kazenskih postopkih, ki uveljavljajo navedeno pravico do dostopa do odvetnika v skladu z ustrezno direktivo in izpolnjujejo enega od treh dodatnih pogojev:

Osebi je odvzeta prostost.

Je v skladu z nacionalnim pravom ali pravom Unije obvezna pomoč odvetnika.

Je oseba dolžna ali ji je dovoljeno sodelovati pri preiskovalnem dejanju ali dejanju zbiranja dokazov.

Uporablja se tudi za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki imajo pravico do dostopa do odvetnika ob prijemu v državi izvršitve, ter za osebe, ki sprva niso bile osumljene ali obdolžene, pa so tak status pridobile med zaslišanjem.

Za ugotavljanje, ali ima oseba zadostna sredstva za kritje stroškov odvetnika v kazenskem postopku, lahko države članice izvedejo oceno materialnega položaja, oceno upravičenosti na podlagi pravičnosti ali oboje. V vsakem primeru se šteje, da je pogoj upravičenosti na podlagi pravičnosti izpolnjen v naslednjih okoliščinah: (a) kadar je osumljena ali obdolžena oseba privedena pred pristojno sodišče ali sodnika zaradi odločanja o pridržanju v katerikoli fazi postopka, ki spada na področje uporabe te direktive; ter (b) med pridržanjem.

Brezplačna pravna pomoč mora biti dodeljena brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje:

Pred zaslišanjem pred pristojnim organom.

Pred izvedbo kakršnegakoli preiskovalnega dejanja ali dejanja zbiranja dokazov.

Podrobnejši opis in navodila za izvajanje te direktive so na voljo v **poročilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu** ter v specializiranih priročnikih o pravni pomoči, pripravljenih v okviru projektov, financiranih iz sredstev EU, in nevladnih organizacij (na primer priročnik organizacije Fair Trials in svetovalnega odbora pravnih strokovnjakov o **prenosu direktive** ter **priročnik o Direktivi o pravni pomoči**).

VARSTVO PROCESNIH PRAVIC: PRAKTIČNE SMERNICE ZA POLICISTE

Policisti v večini primerov predstavljajo **prvo točko stika med osumljenimi ali obdolženimi osebami** in sistemom kazenskega pravosodja. Zato je na tej začetni stopnji bistveno zagotoviti učinkovito spoštovanje in varstvo procesnih pravic, saj ta stopnja postavlja temelje zakonitemu postopanju, zmanjšuje tveganje za procesne nepravilnosti ter vpliva na poštenost obravnave v nadaljnjih fazah kazenskega postopka. Ta priročnik se posebej osredotoča na vprašanja, ki se pojavljajo v predkazenskih postopkih.

Terenske raziskave, izvedene med tožilci, odvetniki in policijski uslužbenci, ki delajo z osumljenimi in obdolženimi osebami v predkazenskih postopkih, so opredelile ključne izzive, s katerimi se policisti srečujejo v vsakdanji praksi, na podlagi katerih so bile oblikovane naslednje smernice.

Spoštovanje človekovih pravic vsake osebe je temeljna dolžnost vsakega policista v vseh okoliščinah. To pomeni obravnavanje vsakega posameznika z dostojanstvom, spoštovanjem in empatijo ter vzdržanje vseh oblik nasilja, vključno s subtilnimi oblikami psihološke škode, pritiska ali ustrahovanja. To je še posebej pomembno v predkazenskem postopku, ko je treba v vsakem trenutku spoštovati domnevo nedolžnosti.

1.1. Pravica do obveščnosti

Kako lahko policisti zagotovijo spoštovanje pravice do obveščnosti?

Osumljene ali obdolžene osebe morajo biti nemudoma obveščene o svojih procesnih pravicah, vključno s:

- ✓ Pravico do dostopa do odvetnika;
- ✓ Morebitno upravičenostjo do brezplačne pravne pomoči ter pogoji za njeno uveljavljanje v skladu z nacionalnim pravom;
- ✓ Pravico do obveščnosti o obdolžitvah;
- ✓ Pravico do tolmačenja in prevajanja;
- ✓ Pravico do molka.

Drugi odstavek 3. člena direktive določa, da morajo biti te informacije podane ustno ali pisno, v **razumljivem in preprostem jeziku** ter ob upoštevanju posebnih potreb ranljivih osumljenih ali obdolženih oseb. Četrty člen direktive določa, da je treba ob prijemu ali pridržanju izročiti pisno obvestilo o pravicah, ki vključuje pravice iz 3. člena direktive ter dodatne informacije in druge pravice, ki se uporabljajo v skladu z nacionalnim pravom.

Raziskava, izvedena v okviru tega projekta, je pokazala na potrebo po podaji navedenih informacij **v ustni in pisni obliki**, saj je trenutek, ko oseba postane osumljena ali obdolžena, lahko stresen in preobremenjujoč, zaradi česar si vsebine danih pojasnil pogosto ne zapomni.

Ustno obveščanje o teh pravicah mora vključevati tudi **podrobnejšo in prilagojeno razlago posameznih pravic** ob upoštevanju stopnje napetosti ter razumevanja osumljene ali obdolžene osebe. **Izogibati se je treba zapleteni terminologiji in pravnemu žargonu.**

Po potrebi je treba ustna pojasnila podati tudi v različnih fazah postopka, tako da se osumljeni ali obdolženi osebi zagotovi ustrezna možnost za razumevanje podanih informacij ter za postavljanje vprašanj oziroma zahtevo po dodatnih pojasnilih.

1.1.1. Obvestilo o pravicah

Obvestilo o pravicah mora biti izročeno ob prijemu ali pridržanju (4. člen), osumljeni ali obdolženi osebi pa mora biti omogočeno, da ga skrbno prebere ter ga zadrži pri sebi. Pisno obvestilo mora poleg zgoraj navedenih pravic vsebovati tudi informacije o pravici do dostopa do gradiva zadeve, pravici, da se o odvzemu prostosti obvestijo konzularni organi in ena izbrana oseba, pravici do nujne zdravniške pomoči ter o najdaljšem številu ur ali dni, v katerih je lahko osumljencu ali obdolžencu odvzeta prostost, preden je priveden pred sodni organ, v skladu z nacionalnim pravom. Vključevati mora tudi informacije o možnosti izpodbijanja zakonitosti odvzema prostosti ter o razpoložljivih pravnih sredstvih.

Ta dokument mora biti sestavljen v dostopnem in preprostem jeziku ter na voljo v več jezikih.

Če ustrezen jezik ni na voljo, je treba informacije podati ustno v jeziku, ki ga oseba razume, ustrezno pisno obvestilo o pravicah pa je treba zagotoviti brez nepotrebnega odlašanja.

Kot je navedeno zgoraj, **je poleg izročitve pisnega obvestila treba pravice tudi ustno sporočiti in pojasniti**, da se zagotovi, da osumljena ali obdolžena oseba vsebino v celoti razume.

V skladu z ugotovitvami projekta in informacijami, predstavljenimi v [priročniku dobrih praks projekta Fair](#), ni neobičajno, da imajo osumljene ali obdolžene osebe težave pri razumevanju svojih pravic, kadar so te sporočene zgolj prek pisnega obvestila o pravicah ali ustno pojasnjene z uporabo zapletenega jezika ali pravne terminologije, kar poudarja potrebo po podajanju informacij na jasn in razumljiv način.

Kot **dobra praksa** se priporoča, **da se osebo vpraša, ali ima kakršnakoli vprašanja, ter da se nameni posebna pozornost tonu in načinu podajanja informacij**, saj to lahko bistveno vpliva na razumevanje.

Čeprav je pravica do tolmačenja in prevajanja omenjena v tej direktivi, je primarno urejena z [Direktivo 2010/64/EU](#). Eden od pogosto ugotovljenih izzivov je nezmožnost zagotovitve tolmačenja ali prevajanja brez nepotrebnega odlašanja. Ta izziv je mogoče obravnavati **z vzpostavitvijo in vzdrževanjem seznama usposobljenih tolmačev**, ki so nemudoma dosegljivi posamezni policijski postaji, s posebnim poudarkom na najpogostejše potrebnih jezikih.

1.1.2. Dobre prakse in priporočila

- ✓ Ustna pojasnila s strani policistov z znanjem tujih jezikov ob prijetju.
- ✓ Večdisciplinarni razvoj novega pisnega obvestila o pravicah v več jezikih: barvna zloženka z bistvenimi informacijami v vsakdanjem jeziku ter dodatna različica, posebej prilagojena postopkom na podlagi evropskega naloga za prijetje.
- ✓ Različni obrazci pisnega obvestila o pravicah, prilagojeni različnim kategorijam oseb in/ali vrstam postopkov, na primer ilustrirana različica za nepismene osebe.
- ✓ Uporaba elektronskega sistema za vodenje zadev, ki omogoča označitev, o katerih pravicah je bila osumljena ali obdolžena oseba obveščena.
- ✓ Ob prijetju ali pridržanju je treba osumljeni ali obdolženi osebi omogočiti, da o odvzemu prostosti obvesti tretjo osebo (na primer s telefonskim klicem). Če gre za otroka, je treba obvestiti njegove starše ali zakonite zastopnike.
- ✓ Izogibati se je treba prepričevanju osumljene ali obdolžene osebe, naj sprejme tolmačenje ali prevod bistvenih dokumentov v angleščini, če jezika ne obvlada tekoče.
- ✓ Smernice in usposabljanja za notranjo uskladitev (prek pravilnikov) glede obravnave ranljivih oseb, kot so otroci, osebe z invalidnostmi in starejše osebe, z namenom zagotavljanja kakovostnejših storitev.
- ✓ Otrokom prijazen komunikacijski pristop z uporabo različnih otrokom prilagojenih oblik ter vedenjskih smernic za podajanje informacij, ob navzočnosti strokovnjakov s področja vzgoje ali psihologije med zaslišanjem.
- ✓ Po tem, ko osumljena ali obdolžena oseba izrazi odločitev, da bo uveljavljala pravico do molka, se ji ne smejo postavljati nadaljnja vprašanja.
- ✓ Okrepitev usklajevanja med organi kazenskega pregona glede procesnih vprašanj, da se zagotovi doslednost, skupni standardi in usklajena praksa v posamezni državi.

1.2. Pravica do dostopa do odvetnika

Pravica do dostopa do odvetnika je temeljna za učinkovito uresničevanje pravice do obrambe in neposredno vpliva na zakonitost ter poštenost kazenskega postopka kot celote. Ta pravica je priznana od najzgodnejše možne faze pa vse do zaključka kazenskega postopka.

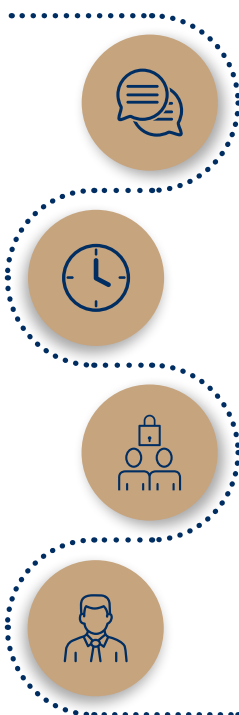
Osumljene ali obdolžene osebe morajo imeti pravico do dostopa do odvetnika brez nepotrebnega odlašanja, in sicer najpozneje od prvega od naslednjih trenutkov:

- ✓ Pred zaslišanjem;
- ✓ Ko pristojni organi izvajajo preiskovalna dejanja ali dejanja zbiranja dokazov, pri katerih mora biti osumljena ali obdolžena oseba navzoča ali se jih sme udeležiti, vključno s prepoznavo oseb, soočenjem ali rekonstrukcijo kraja kaznivega dejanja;
- ✓ Brez nepotrebnega odlašanja po odvzemu prostosti;
- ✓ Kadar je bila oseba pozvana, da se zgleda pred sodiščem, pristojnim za kazenske zadeve, in pravočasno pred nastopom pred tem sodiščem.

Ta pravica zajema tudi njeno učinkovito uresničevanje, zato morajo policijski uslužbenci:

Omogočiti komunikacijo med osumljeno ali obdolženo osebo in njenim odvetnikom, na primer prek telefona ali videokonference

Zagotoviti zaupnost vseh komunikacij in srečanj med osumljeno ali obdolženo osebo in njenim odvetnikom

Spoštovati čas in zagotoviti ustrezen prostor za srečanje med osumljeno ali obdolženo osebo in njenim odvetnikom

Zagotoviti **navzočnost in aktivno sodelovanje odvetnika** med zaslišanjem

V izjemnih primerih in le v predkazenskem postopku lahko države članice začasno odstopajo od uporabe pravic iz tretjega odstavka 3. člena direktive, vendar le, če je to glede na posebne okoliščine primera nujno potrebno in iz enega od naslednjih tehtnih razlogov:

A

Kadar je nujno odvrniti resne škodljive posledice za življenje, svobodo ali telesno nedotakljivost osebe.

B

Kadar je takojšnje ukrepanje preiskovalnih organov nujno, da se prepreči resno tveganje za kazenski postopek.

1.2.1. Dobre prakse in priporočila:

Osumljeni ali obdolženi osebi je treba pojasniti pomen pomoči odvetnika ter posledice, če se za takšno pomoč ne odloči, pri čemer jo je treba hkrati seznaniti z možnostjo uveljavljanja pravice do brezplačne pravne pomoči.

Odvetnikom je treba priznati širši obseg sodelovanja, vključno z možnostjo podajanja predlogov, pripomb in ugovorov med policijskim zaslišanjem.

Zagotoviti je treba seznam razpoložljivih odvetnikov, povezan z javno telefonsko linijo z ustreznimi kontaktnimi podatki.

Zagotoviti je treba ustrezna sredstva, čas, prostor in zaupnost komunikacije med osumljeno ali obdolženo osebo in njenim odvetnikom.

Vzpostavitev spletne platforme, ki omogoča povezavo med odvetniki ter osumljenimi ali obdolženimi osebami pred njihovim prvim zaslišanjem pred policijo in/ali preiskovalnim sodnikom.

V primeru oseb, prijetih na podlagi evropskega naloga za prijetje, je treba, če zaprosijo za določenega odvetnika iz države članice izdaje, o tej zahtevi obvestiti pristojne organe države izvršitve ter o tem obvestiti tudi zahtevanega odvetnika.

1.3. Pravica do brezplačne pravne pomoči

Ta direktiva zagotavlja, da lahko osebe z omejenimi finančnimi sredstvi uveljavljajo pravico do dostopa do odvetnika ter, kar je še posebej pomembno, varuje pravico do poštenega sojenja in načelo enakosti orožij pri dostopu do pravnega varstva.

Da se zagotovi učinkovito uresničevanje te pravice, morajo policisti jasno pojasniti postopke za pridobitev brezplačne pravne pomoči v skladu z veljavno zakonodajo, vključno s pogoji za upravičenost, ureditvijo stroškov ter drugimi pomembnimi podrobnostmi.

Nezadostna ali nejasna pojasnila lahko privedejo do tega, da se osumljena ali obdolžena oseba odpove tej pravici, kar lahko pozneje v postopku povzroči uveljavljanje pravnih sredstev. Takšna situacija lahko ima za posledico prepoved določenih procesnih dejanj, odpravo odvzema prostosti, izločitev dokazov, sodni nadzor ter odškodninske zahtevke. Zlasti **kadar pravica do brezplačne pravne pomoči ni spoštovana v predkazenskem postopku, se lahko izjave ali dokazi, pridobljeni brez pravne pomoči, štejejo za nedopustne, v skladu s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice v zadevi [Salduz proti Turčiji \(2008\)](#).**

1.3.1. Dobre prakse in priporočila:

Vzpostavitev elektronskega sistema za naključno dodeljevanje odvetnikov za brezplačno pravno pomoč, ki zagotavlja hitro pravno pomoč osebam, ki jim je odvzeta prostost, ter učinkovit in pregleden postopek imenovanja.

Zagotovitev brezplačne pravne pomoči pred zaslišanjem ter njena razširitev tudi na postopke na podlagi evropskega naloga za prijetje.

Organi, pristojni za brezplačno pravno pomoč naj pripravijo in javno objavijo sezname odvetnikov, vključno z navedbo njihovega strokovnega znanja, izkušenj in jezikovnih kompetenc, ki so dostopni na policijskih postajah, sodiščih in na spletu.

O projektu FULL-PROOF

FULL-PROOF je projekt, sofinanciran s strani Evropske unije, katerega cilj je prispevati k poenostavitvi kazenskoopravnih postopkov s celovitim obravnavanjem kršitev procesnih pravic, ki se pojavljajo v začetnih fazah kazenskih postopkov, zlasti pravic iz Direktive 2012/13/EU, Direktive 2013/48/EU in Direktive (EU) 2016/1919.

Več informacij o projektu je na voljo na spletni strani:

www.full-proof.eu

Konzorcij

Portugalska

Inovativni zaporniški sistemi (IPS)

Bolgarija

Bolgarski helsinški odbor

Poljska

Poljska platforma za domovinsko varnost

Italija

Univerza v Bologni

Slovenija

Mirovni inštitut

Slovaška

Akademija policijskih sil v Bratislavi

Romunija

Policijska akademija "Alexandru Ioan Cuza"

FULL-PROOF.EU

Sofinancirano s strani Evropske unije.

Izražena stališča in mnenja so izključno stališča avtorja oziroma avtorjev ter ne odražajo nujno stališč Evropske unije ali Evropske komisije. Niti Evropska unija niti Evropska komisija zanje ne prevzemata odgovornosti.